ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ច្បាប់

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកនៅក្នុង
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

២០០៧

ព្រះរាជក្រម

នស/រកម/០៦០៧/០១៦

យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ

នរោត្តម សីហមុនី

សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋ

រាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ ខេមរាជនា

សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ

សុភមង្គលា សិរីវិបុលា

ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦៩៩/០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឲ្យប្រច្បាប់ស្តីពី ការបង្កើតក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម

- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម

ប្រកាសឲ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកនៅក្នុងព្រះរាជាណាក្រកម្ពុជា ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី ២២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៦ នីតិកាលទី៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភាបានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុងដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៧ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គព្រឹទ្ធសភាលើកទី៣ នីតិកាលទី២ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ ៖

មាតិកា

ជំពូកទី ១ . **បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ**

(មាត្រាទី១ដល់មាត្រាទី៧)

ជំពូកទី ២ . **សារពើភ័ណ្ឌ និងផែនការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក**

(មាត្រាទី៨ ដល់មាត្រាទី១០)

ជំពូកទី ៣ . **ការអភិវឌ្ឍន៍ និងការប្រើប្រាស់ធនធានទឹក**

(មាត្រាទី១១ ដល់មាត្រាទី១៨)

ជំពូកទី ៤ . **សហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក**

(មាត្រាទី១៩)

ជំពូកទី ៥ . **ទឹកក្រោមដី**

(មាត្រាទី២០ ដល់មាត្រាទី២១)

ជំពូកទី ៦ . **ការការពារគុណភាពទឹក**

(មាត្រាទី២២ ដល់មាត្រាទី២៣)

ជំពូកទី ៧. **ការការពារគ្រោះទឹកជំនន់ និងគ្រោះរាំងស្ងួត**

(មាត្រាទី២៤ ដល់មាត្រាទី២៦)

ជំពូកទី ៨ . **សេវភាព**

(មាត្រាទី២៧ ដល់មាត្រាទី៣៣)

ជំពូកទី ៩ . **ទន្លេអន្តរជាតិ** (មាត្រាទី៣៤)

ជំពូកទី១០ **រង្វាន់លើកទឹកចិត្ត និងទោសប្បញ្ញត្តិ**

(មាត្រាទី៣៥ ដល់មាត្រាទី៣៩)

ជំពូកទី១១ **អវសានប្បញ្ញត្តិ**

(មាត្រាទី៤០ ដល់មាត្រាទី៤១)

ច្បាប់

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកនៅក្នុង

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជំពូកទី ១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១._

ច្បាប់នេះមានគោលដៅជំរុញឲ្យមានការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងនិរន្តរភាពនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីសម្រេចបាននូវការងារអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងសុខមាលភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ។

ច្បាប់នេះកំណត់ ៖

- សិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចនៃអ្នកប្រើប្រាស់ទឹក
- គោលការណ៍គ្រឹះសំខាន់ៗសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក
- ការចូលរួមរបស់សហគមន៍អ្នកប្រើប្រាស់ទឹកក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានទឹកប្រកបដោយនិរន្តរភាព

មាត្រា ២._

ក្នុងច្បាប់នេះ ពាក្យបច្ចេកទេសមួយចំនួនមានន័យថា៖

- ទឹក គឺទឹកលើដី ទឹកក្រោមដី និងទឹកក្នុងអាកាស។

- ធនធានទឹកគឺ សមុទ្រ ទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក ជ្រោះ ជ្រលង ដងអូរ បឹងបួ ត្រពាំង ថ្លុក អាងទឹក។

- ទឹកក្រោមដី គឺទឹកដែលហូរនៅក្រោមដីក្នុងចន្លោះ ថ្មតូច ធំ និងភាគល្អិតនៃដី ដែលផ្លាស់ទីពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយទៀត។

- ល្អាងទឹកក្រោមដី គឺទឹកក្រោមដីដែលស្ថិតនៅជាអចិន្ត្រៃយ៍ក្នុងល្អាងធម្មជាតិក្រោមដី ។

- អាងទន្លេ គឺតំនប់ភូមិសាស្ត្រ ដែលកំណត់ដោយព្រំប្រទល់ទីជម្រាលនៃប្រព័ន្ធទឹកហូរ ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងទឹកលើដី និងទឹកក្រោមដី ។

- អាងទន្លេរង គឺផ្នែកមួយនៃអាងទន្លេ។

- ទន្លេអន្តរជាតិ គឺទន្លេដែលមានភូមិសាស្ត្រពាក់ព័ន្ធដល់ទឹកដីប្រទេសចាប់ពីពីរឡើងទៅ។

- ច្រាំងទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក អូរ ប្រឡាយ បឹងបួ និងអាងទឹក គឺ ចំណែកដីដែល ធម្មតាលិចដោយទឹកនៅក្នុងទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក អូរ ប្រឡាញ បឹងបួ និងអាងទឹក ដោយរាប់បញ្ចូលទាំងដី ថ្ម ឬអង្គធាតុ ដទៃទៀតដែលជាប់នៅនឹងច្រាំងនោះ ដោយមិនរាប់បញ្ចូលនូវ ដី ថ្ម ឬ អង្គធាតុដទៃទៀតដែលនៅឆ្ងាយពីច្រាំង និងលិចទឹកម្តងម្កាលនោះទេ។

- ឆ្នេរ សមុទ្រ ទន្លេ ស្ទឹងគឺចំណែកដី ឬខ្សាច់ដែលមាន សណ្ឋានជម្រាល និងលិចទឹកម្តងម្កាល។

- បាតទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក អូរ ប្រឡាយ បឹងបួ និងអាងទឹក គឺផ្នែកមួយ នៃដីដែលកំណត់ដោយច្រាំងទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក អូរ ប្រឡាយ បឹងបួ និងអាងទឹក ដែលគ្របដណ្តប់ដោយទឹក។

- តម្រូវការសាធារណៈគឺការផ្គត់ផ្គង់ទឹកនៅតាមទីក្រុង និងជនបទ ការផលិតស្បៀង ការផលិតថាមពលវារីអគ្គិសនី ការបំរើវិស័យកសិកម្ម វិស័យឧស្សាហាកម្ម វិស័យនាវាចរ និងការរក្សាឲ្យមានជារទឹកអប្បបរមា ដើម្បីថែរក្សាបរិស្ថាន ជីវិតមនុស្ស ជីវិតមច្ឆាជាតិ និងរុក្ខជាតិនានា។

- ការងារទឹក គឺសំណង់ទំនប់ ធំ តូច ទំនប់បង្ហៀរ ទំនប់បញ្ឈប់ទឹក ទំនប់ការពារទឹកជំនន់ ប្រឡាយដោះទឹក ធំ តូច ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព អាងទឹក ធំ តូច ប្រឡាយនាំទឹក អណ្តូងទឹកគ្រប់ប្រភេទ ទំនប់វារីអគ្គិសនី និងសំណង់ដទៃទៀតដែលបានសាងសង់ក្នុងគោលបំណងបង្វែរទឹក រក្សាទឹកទុក នាំទឹកយកទឹកប្រើប្រាស់ អភិរក្ស ការពារធនធានទឹក ដោះទឹកចេញពីតំបន់ដីលិចទឹក ការពារកាត់បន្ថយនូវឥទ្ធិពលទឹកជំនន់ និងសង្គ្រោះបន្ទាន់ផ្សេងៗទៀតដែលពាក់ព័ន្ធនឹងទឹក ។

- អាជ្ញាប័ណ្ណទឹក គឺប័ណ្ណដែលផ្តល់សិទ្ធិប្រើប្រាស់ទឹក និងធនធានទឹកឲ្យដល់បុគ្គលគ្រប់រូបដើម្បីធ្វើអាជីវកម្ម និងអភិវឌ្ឍ។

- បុគ្គល គឺរូបវន្តបុគ្គលឬនីតិបុគ្គលទោះក្នុងន័យជាឯកជន ឬសាធារណៈក៏ដោយ ។

មាត្រា ៣._

ទឹក និងធនធានទឹក ជាសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ។

មាត្រា ៤._

ទឹក និងធនធានទឹកត្រូវបានគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍដោយផ្អែកទៅលើ វិធីសាស្ត្រគ្រប់គ្រងធនធានទឹកចំរុះ ។

វិធីសាស្ត្រគ្រប់គ្រងធនធានទឹកចំរុះនេះ នឹងពិចារណា ទៅលើ:

- គ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់នៃធនធានទឹក

- ទំនាក់ទំនងរវាងធនធានទឹក និងទិដ្ឋភាពដទៃទៀតនៃបរិស្ថានធម្មជាតិ

- តំរូវការប្រើប្រាស់ទឹកសំរាប់មនុស្ស បរិស្ថាន និងវិស័យផ្សេងទៀត ដើម្បីឲ្យមាននិរន្តរភាព និង ប្រសិទ្ធិភាព ។

ការអនុវត្តន៍វិធីសាស្ត្រគ្រប់គ្រងធនធានទឹកចំរុះត្រូវធ្វើក្នុងពេលតែមួយ និងក្នុងក្របខ័ណ្ឌសហប្រតិបត្តិការវាងរាល់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ៥._

ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយមមានភារកិច្ចគ្រប់គ្រង ដឹកនាំ និងត្រួតពិនិត្យក្នុងការអនុវត្តន៍ច្បាប់នេះ។ ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម ត្រូវពិគ្រោះយោបល់ ជាមួយនឹងក្រសួងពាក់ព័ន្ធនានា។ ក្នុងករណីចាំបាច់រាជរដ្ឋាភិបាល អាចនឹងបង្កើតគណៈកម្មការចំរុះចំពោះមុខ ដើម្បីដោះស្រាយ និងសំរបសំរួលការងាររវាងបណ្តាក្រសួងពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា ៦._

ក្នុងការអនុវត្តន៍ច្បាប់គ្រប់គ្រងធនធានទឹក ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម ត្រូវកំណត់គោលនយោបាយគ្រប់គ្រង អភិរក្ស និងអភិវឌ្ឍធនធានទឹក ស្របតាមតម្រូវការរបស់តំបន់នីមួយៗនៅទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងទិសដៅធានានិរន្តរភាពធនធានទឹក និងប្រសិទ្ធភាពក្នុងការប្រើប្រាស់ទឹក ដើម្បីជៀសវាងមហន្តរាយ និងវិវាទផ្សេងៗ។

ការបែងចែកតំបន់គ្រប់គ្រង អភិរក្ស និងអភិវឌ្ឍធនធានទឹកត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៧._

ការសហការ និងការចូលរួមរបស់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ផ្នែកឯកជន អ្នកទទួលផល គ្រប់ប្រភេទ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងអង្គការអន្តរជាតិ នឹងត្រូវបានជំរុញដោយរាជរដ្ឋាភិបាលនៅក្នុងសកម្មភាពដែលទាក់ទងទៅនឹងការគ្រប់គ្រង ការវិនិយោគ ការធ្វើអាជីវកម្ម ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានទឹក។

ជំពូកទី ២
សារពើភ័ណ្ឌ
និងផែនការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក

មាត្រា ៨._

ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម មានភារកិច្ចរៀបចំ និងរក្សាទុកនូវរាល់សារពើភ័ណ្ឌធនធានទឹក នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ សារពើភ័ណ្ឌនេះបង្ហាញអំពីទីតាំង បរិមាណ និងគុណភាពនៃធនធានទាំងនោះ ក្នុងរយៈពេលពេញមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំ ។

ទិន្នន័យស្តីពីបរិមាណ និងគុណភាពទឹក និងព័ត៌មានផ្សេងៗពាក់ព័ន្ធនឹងទឹកដែលស្ថាប័ននានាប្រមូលបានត្រូវបញ្ជូនមកក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម តាមស្តង់ដារបច្ចេកទេស ។

ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យខាងលើនេះអាចផ្តល់ជូនបានដោយឥតគិតថ្លៃដល់គ្រប់ស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល និងសហគមន៍នានា ក្នុងទិសដៅបំរើផលប្រយោជន៍សាធារណៈ លើកលែងតែព័ត៌មាន និងទិន្នន័យសម្ងាត់។

ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម អាចតម្រូវឲ្យមានការបង់ប្រាក់ ចំពោះពាក្យសុំទាំងឡាយណា ដែលធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណងអាជីវកម្ម ។

មាត្រា ៩._

ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនយិម មានភារកិច្ចរៀបចំផែនការធនធានទឹកជាតិ។

រាល់គម្រោងការងារទឹក ត្រូវរៀបចំឡើងដោយផ្អែកលើទិន្នន័យ និងព័ត៌មានក្នុងបញ្ជីសារពើភ័ណ្ឌធនធានទឹក ស្របតាមផែនការធនធានទឹកជាតិ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចជាតិ ផែនការបរិស្ថានជាតិ និងបរិស្ថានតំបន់ ដើម្បីរក្សាឲ្យបាននូវតុល្យភាព ទៅតាមតម្រូវការទឹកនាពេលបច្ចុប្បន្ន និងពេលអនាគត។

មាត្រា ១០._

ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម មានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវក្នុងការគ្រប់គ្រងអាងទន្លេ អាងទន្លេរង ទឹកលើទីជំរាល ទឹកក្រោមដី និងល្អាងទឹកក្រោមដីដោយសហការជាមួយនឹងក្រសួងពាក់ព័ន្ធ។

នីតិវិធីនៃការរៀបចំ និងការអនុវត្តន៍ផែនការនៃការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការអភិវឌ្ឍន៍អាងទន្លេ អាងទន្លេរង ទឹកលើទីជំរាល ទឹកក្រោមដី និងល្អាងទឹកក្រោមដី ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៣
ការអភិវឌ្ឍន៍
និងការប្រើប្រាស់ធនធានទឹក

មាត្រា ១១._

បុគ្គលគ្រប់រូបមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ធនធានទឹកក្នុងបរិមាណមួយមិនលើសពីសេចក្តីត្រូវការចាំបាច់ជាមូលដ្ឋានសម្រាប់ការហូបចុក បោកគក់ ងូត និងតម្រូវការផ្សេងទៀតរួមមានការចិញ្ចឹមសត្វ ការចិញ្ចឹមត្រី ការស្រោចស្រពសួនច្បារ និងដំណាំដោយចៀសវាងមិនឲ្យមានការប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិស្របច្បាប់របស់អ្នកដទៃ ។

តម្រូវការខាងលើនេះ មិនតម្រូវឲ្យសុំអាជ្ញាប័ណ្ណទឹកឡើយ។

មាត្រា ១២._

ការបង្វែរទឹក ការយកទឹក ការប្រើប្រាស់ធនធានទឹក ក្នុងគោលបំណងកសិកម្ម ឬ ឧស្សាហកម្មលើសពីកំរិតដែលមានចែងក្នុងមាត្រា១១ និងសំណង់ការងារទឹកដែលពាក់ព័ន្ធ តម្រូវឲ្យមានការសុំអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក ឬលិខិតអនុញ្ញាត។

បែបបទនៃការសុំនេះ នឹងមានចែងនៅក្នុងអនុក្រឹត្យ។

ការយកខ្សាច់ ដី ថ្ម ក្រួស ប្រេងកាត និង ឧស្ម័ន ពីបាត ច្រាំង ឆ្នេរសមុទ្រ ឆ្នេរទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក អូរ បឹងបួ តម្រូវឲ្យមានការសុំអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក បែបបទបច្ចេកទេសជលសាស្ត្រ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការងារនេះ នឹងមានចែងលំអិតនៅក្នុងអនុក្រឹត្យ ។

ការលុបទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក អូរ បឹងបួ ប្រឡាយ អាងទឹក និងអាងធម្មជាតិតម្រូវឲ្យមានការ សុំអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក ឬលិខិតអនុញ្ញាត។ បែបបទនៃការសុំនេះនឹងមានចែងនៅក្នុងអនុក្រឹត្យ។

ការសាងសង់ស្ពាន តូច ធំ កាត់ទន្លេ ស្ទឹង កំពង់ផែ ឬ សំណង់អាគារតូចធំលើច្រាំង និងឆ្នេរតម្រូវឲ្យមានការឯកភាពផ្នែកបច្ចេកទេសជលសាស្ត្រជាមុនពីក្រសួងធនធានទឹក និង ឧតុនិយម ។

ការបង្វែរទឹកពីប្រភពដើមចេញពីទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានការអនុញ្ញាត និងយល់ព្រមពីរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដោយមានការអនុម័តយល់ព្រមពីស្ថាប័ននីតិប្បញ្ញត្តិ។

មាត្រា ១៣._

លក្ខខណ្ឌទម្រង់បែបបទ និងនីតិវិធីនៃការផ្តល់ ការផ្ទេរ ការព្យួរទុក ការកំណត់រយៈពេល ការពន្យាពេល ការលុបចោលអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ការកំរិតតំលៃនៃការប្រើប្រាស់ទឹកដែលជាកម្មវត្ថុនៃអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក នឹងមានកំណត់នៅក្នុង អនុក្រឹត្យ ។

មាត្រា ១៤._

មុនពេលផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណទឹកដល់បុគ្គលណាមួយក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម ត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានលើការប្រើប្រាស់ទឹក និង ការសាងសង់សំណង់ការងារទឹកដែលបុគ្គលនោះស្នើឡើង ។

មាត្រា ១៥._

អ្នកកាន់អាជ្ញាប័ណ្ណទឹក មានសិទ្ធិផ្ទេរទាំងស្រុង ឬ ចំណែកខ្លះទៅឲ្យអ្នកដទៃផ្សេងទៀត បាន ក្រោយពីមានការយល់ព្រមពីក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម ។

មាត្រា ១៦._

រាជរដ្ឋាភិបាល អាចធ្វើការកែប្រែអាជ្ញាប័ណ្ណទឹកក្នុងករណីមានត្រូវការចាំបាច់ ដើម្បីបម្រើផលប្រយោជន៍សាធារណៈ។ ក្នុងករណីនេះ អ្នកកាន់អាជ្ញាប័ណ្ណទឹកអាចបានទទួលនូវសំណងសមស្រប។

មាត្រា ១៧._

ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម អាចធ្វើការកែប្រែ ឬលុបចោលអាជ្ញាប័ណ្ណទឹកបានតាមសំណូមពររបស់អ្នកកាន់អាជ្ញាប័ណ្ណទឹក។

ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម អាចកែប្រែ ព្យួរទុក ឬ លុបចោលបាននូវអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក ក្នុងករណីដែលអ្នកកាន់អាជ្ញាប័ណ្ណទឹកបាន:

- រំលោភលើលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក
- រំលោភលើបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ និងលិខិតបទដ្ឋានផ្សេងៗដែលពាក់ព័ន្ធនឹងច្បាប់នេះ
- ប្រើប្រាស់បរិមាណទឹកលើសពីការអនុញ្ញាត
- ទុកចោលមិនបានអនុវត្តការងារក្នុងរយៈពេលពីរឆ្នាំ បន្ទាប់ពីថ្ងៃទទួលអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក
- ផ្ទេរអាជ្ញាប័ណ្ណទឹកដោយគ្មានការយល់ព្រមពីក្រសួង
- ធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់សុខភាពសាធារណៈ ឬ បរិស្ថាន
- បដិសេធមិនព្រមបង់តម្លៃទឹក ដោយគ្មានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ។

ក្នុងករណីខាងលើ អ្នកកាន់អាជ្ញាប័ណ្ណទឹក ត្រូវធ្វើសេចក្តីបញ្ជាក់ជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរមកក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម ដើម្បីបំភ្លឺអំពីមូលហេតុនៃការប្រព្រឹត្តរបស់ខ្លួន។ រាល់កំហុសឆ្គង អាចតម្រូវឲ្យអ្នកកាន់អាជ្ញាប័ណ្ណទឹកធ្វើការទូទាត់ជាសំណងក្នុងរយៈពេលមួយកំណត់ ។

មាត្រា ១៨._

លើរាល់ការសម្រេចរបស់មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចនៃក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម អ្នកកាន់អាជ្ញាប័ណ្ណទឹកមានសិទ្ធិតវ៉ាទៅប្រធានស្ថាប័នក្នុងរយៈពេល ៣០ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃដែលចេញសេចក្តីសម្រេច ខាងលើនេះ ។ ពាក្យតវ៉ាត្រូវបញ្ជាក់ឲ្យបានច្បាស់ពីមូលហេតុ។

ក្នុងករណីមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួង អ្នកកាន់អាជ្ញាប័ណ្ណទឹកអាចធ្វើបណ្តឹងទៅតុលាការតាមច្បាប់ ។

ជំពូកទី ៤
សហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក

មាត្រា ១៩._

ដើម្បីធានាបាននូវការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងនិរន្តរភាព ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយមត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការរៀបចំបង្កើតសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក ។

កសិករដែលប្រើប្រាស់ទឹកក្នុងប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រជាមួយគ្នា ឬ ផ្នែកណាមួយនៃប្រព័ន្ធនេះ មានសិទ្ធិបង្កើតជាសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក។

លក្ខន្តិកៈនៃសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹកត្រូវចុះក្នុងបញ្ជីសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹកនៅមន្ទីរធនធានទឹក និងឧតុនយិមខេត្ត ក្រុង ។ បន្ទាប់ពីការចុះបញ្ជីនេះ សហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹកមានសិទ្ធិគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការអនុវត្តន៍នូវលក្ខន្តិកៈរបស់ខ្លួន នឹងត្រូវបានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ ។

នីតិវិធីនៃការបង្កើត ការរំលាយចោល តួនាទីនិងភារកិច្ចនៃសហគមន៍កសិករប្រើប្រាស់ទឹក ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី៥
ទឹកក្រោមដី

មាត្រា ២០._

បុគ្គលដែលជីក ឬខួងអណ្តូងទឹកក្នុងគោលបំណងធ្វើជាមុខរបរ ឬអាជីវកម្មត្រូវផ្តល់របាយការណ៍លំអិតស្តីពីដំណើរការ លក្ខណៈបច្ចេកទេស និងព័ត៌មានផ្សេងៗទៀតនៃការជីក ឬខួងអណ្តូងទឹករបស់ខ្លួន មកក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម។

ការប្រប្រាស់ទឹកក្រោមដី និងល្អាងទឹកក្រោមដីក្នុងគោលបំណងធ្វើជាមុខរបរ ឬធ្វើអាជីវកម្មដែលលើសពីកំរិតដែលមានចែងក្នុងមាត្រា១១ តម្រូវឲ្យមានការសុំអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក។

ការកំណត់តំបន់ហាមឃាត់នឹងមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យ។

មាត្រា ២១._

បុគ្គលទាំងឡាយដែលបានជួបប្រទះប្រភពទឹកក្រោមដី ល្អាងទឹកក្រោមដី ក្នុងពេលបំពេញការងាររុករករ៉ែ និងសកម្មភាពផ្សេងៗទៀត ត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានមកក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម ។

ជំពូកទី ៦
ការការពារគុណភាពទឹក

មាត្រា ២២._

រាល់ការបញ្ចេញចោល ការទុកចោល ឬការរក្សាទុកនូវសារធាតុពុលដែលអាចធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់គុណភាពទឹក និងអាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់មនុស្ស សត្វ និងរុក្ខជាតិ ត្រូវតែសុំអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក ឬ ការអនុញ្ញាត។

ប្រភេទសារធាតុពុលដែលមានចែងខាងលើនិងស្តង់ដារបច្ចេកទេសនៃការបញ្ចេញទឹកសំណល់នឹងមានកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ។

រាល់កិច្ចដំណើរការក្នុងមាត្រានេះ ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយមត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយ ក្រសួងពាក់ព័ន្ធនានា។

មាត្រា ២៣._

ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយមអាចប្រកាសទុកជាតំបន់អាសន្ន ឬជាតំបន់ហាមឃាត់ការប្រើប្រាស់ទឹកក្នុងករណីដែល:

- ទឹកលើដី ឬ ទឹកក្រោមដីត្រូវបានប៉ះពាល់ផ្នែកបរិមាណ គុណភាព ឬតុល្យភាពអេកូឡូស៊ី
- ទឹកលើទីជម្រាលដែលកំពុងរងការគំរាមកំហែងដោយសកម្មភាពមនុស្ស ឬធម្មជាតិ
- ទឹកដែលបណ្តាលឲ្យប៉ះពាល់ដល់សុខភាពប្រជាពលរដ្ឋ។

ដែនភូមិសាស្ត្រនៃតំបន់អាសន្ន ឬតំបន់ហាមឃាត់នោះ ត្រូវកំណត់តាមករណីនីមួយៗដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម។

ជំពូកទី ៧
ការការពារគ្រោះទឹកជំនន់
និងគ្រោះរាំងស្ងួត

មាត្រា ២៤._

ក្នុងការការពារគ្រោះទឹកជំនន់ ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយមដោយសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានអាចប្រកាសកំណត់តំបន់ទំនាបជាតំបន់ស្រូបយកទឹកជំនន់។

នៅក្នុងតំបន់ការពារគ្រោះទឹកជំនន់ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយមរួមជាមួយស្ថាប័ននិងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានពាក់ព័ន្ធ ត្រូវរៀបចំផែនការស្តីពីវិធានការទប់ស្កាត់ និងត្រួតពិនិត្យគ្រោះជំនន់ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពជិវិតមនុស្ស សត្វ និងទ្រព្យសម្បត្តិ។

ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម អាចហាមឃាត់ជាបណ្ដោះអាសន្ននូវសកម្មភាពនានា ដែលបង្កការខូចខាត ដល់វិធានការការពារគ្រោះទឹកជំនន់ ឬ ដែលរារាំងចរន្តទឹកហូរធម្មជាតិ ។

មាត្រា ២៥._

ក្នុងករណីដែលពិនិត្យឃើញថា សំណង់ការងារទឹកទាំងឡាយដែលមិនមានស្ថិរភាពគ្រប់គ្រាន់ ឬ អាចនឹងបង្កឲ្យមានមហន្តរាយប៉ះពាល់ដល់សង្គមជាតិ ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយមត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួងពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ដើម្បីហាមឃាត់ជាបន្ទាន់ទៅតាមសមត្ថកិច្ចរៀងៗខ្លួន។

មាត្រា ២៦._

នៅពេលមានគ្រោះទឹកជំនន់ និងគ្រោះរាំងស្ងួត ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម ជាសេនាធិការផ្ទាល់ឲ្យរាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងការចាត់ចែងការងារដោយរួមសហការជាមួយក្រសួងពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន។

ជំពូកទី ៨
សេវភាព

មាត្រា ២៧._

កម្មសិទ្ធិករ ឬ អ្នកកាន់កាប់ដីផ្នែកខាងលើអាចត្រងទឹកទុកប្រើប្រាស់ទឹកភ្លៀង និងទឹកហូរកាត់លើដីកម្មសិទ្ធិសម្រាប់គោលបំណង ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១១ នៃច្បាប់នេះដោយមិនឲ្យប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍ អ្នកប្រើប្រាស់ទឹកផ្នែកខាងក្រោម។

កម្មសិទ្ធិករ ឬ អ្នកកាន់កាប់ដីផ្នែកខាងក្រោមអាចទទួលត្រងទឹកទុក និងប្រើប្រាស់បាននូវបរិមាណទឹកធម្មជាតិដែលហូរពីដីផ្នែកខាងលើ ក៏ប៉ុន្តែបុគ្គលទាំងនេះគ្មានសិទ្ធិរារាំងចរន្តទឹកដោយសារការសាងសង់ផ្លូវ ទំនប់តូចធំ ឬសំណង់ផ្សេងៗទៀតដែលអាចរក្សាទឹកទុកបានឡើយលើកលែងតែមានការអនុញ្ញាត។

ការខូចខាតណាមួយបណ្ដាលមកពីកម្មសិទ្ធិករ ឬអ្នកកាន់កាប់ដីដែលបានរំលោភទៅនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះត្រូវចេញសងនូវការខូចខាតនោះ។

មាត្រា ២៨._

កម្មសិទ្ធិករ ឬអ្នកកាន់កាប់ដីកសិកម្មត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យចរន្តទឹកហូរកាត់លើដីរបស់ខ្លួនតាមលំនាំធម្មជាតិទៅកាន់ដីអ្នកជិតខាង ដើម្បីបំពេញនូវតម្រូវការស្រោចស្រពលើដីកសិកម្ម ឬ តម្រូវការផ្សេងៗទៀត។

មាត្រា ២៩._

សេវភាពបម្រើប្រយោជន៍សាធារណៈគឺជាបទប្បញ្ញត្តិពិសេសដែលតម្រូវឲ្យកម្មសិទ្ធិករ ឬអ្នកកាន់កាប់ដីប្រតិបត្តិតាម។

អ្នករៀបចំសេវាភាពប្រព័ន្ធនាំទឹកឆ្លងកាត់លើដីអ្នកជិតខាងតាមវិធីនាំទឹកលើដីឬក្រោមដីមិនត្រូវធ្វើឲ្យខូចខាតផលប្រយោជន៍របស់អ្នកដទៃ ឯការបញ្ចេញទឹកចោល ទឹកសំណល់ ទឹកលូ និងការដោះទឹក ក៏ស្ថិតនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌសេវភាពដែរ។

ក្នុងករណីមានការខូចខាត អ្នកទទួលផលប្រយោជន៍ពីសេវភាព ដូចមានចែងក្នុងមាត្រានេះត្រូវ ទទួលខុសត្រូវសងការខូចខាតដល់កម្មសិទ្ធិករឬអ្នកកាន់កាប់ដីដែលជាអ្នករងគ្រោះ ។

មាត្រា ៣០._

ម្ចាស់ដីជិតខាងគ្នាមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់សំណង់ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា២៩នៃច្បាប់នេះ ។

ក្នុងករណីនេះ កម្មសិទ្ធិករត្រូវចូលរួមចំណែកតាមសមាមាត្រនៃការប្រើប្រាស់សំណង់ តម្លៃនៃការសាងសង់ កិច្ចដំណើរការ ការថែទាំសំណង់ និងការចំណាយលើការកែប្រែនានាដែលចាំបាច់។

មាត្រា ៣១._

សេវភាពនៃច្បាប់នេះអស់សុពលភាពស្របតាមបញ្ញត្តិច្បាប់ភូមិបាល ស្ដីពីសេវភាព។

មាត្រា ៣២._

វាល់វិវាទដែលពាក់ព័ន្ធការបង្កើត និងដំណើរការសេវភាពក្នុងការប្រើប្រាស់ទឹក ត្រូវសម្រួលដោះស្រាយដោយក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម និងក្រសួងពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន។

មាត្រា ៣៣._

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចនៃក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយមដែលធ្វើការតាមដានត្រួតពិនិត្យបច្ចេកទេសពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់ទឹក អាចចូលទៅក្នុងដីកម្មសិទ្ធិបានដោយគ្រាន់តែធ្វើសេចក្ដីជូនដំណឹង ជាលាយល័ក្ខណ៍អក្សរជាមុនទៅដល់កម្មសិទ្ធិករ ឬអ្នកកាន់កាប់ដី។

ក្នុងពេលបំពេញបេសកកម្មមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចត្រូវមានលិខិតបេសកកម្មរបស់ខ្លួន។

ជំពូកទី ៩
ទន្លេអន្តរជាតិ

មាត្រា ៣៤._

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមានសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចចាត់ចែងចំណែកសមស្រប និងដោយស្មើភាពក្នុងការប្រើប្រាស់ ការអភិវឌ្ឍន៍ និងការគ្រប់គ្រងទន្លេអន្តរជាតិក្នុងទឹកដីរបស់ខ្លួន ស្របតាមសិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចដែលមានចែងក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងអន្តរជាតិ ដែលមានព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាជាភាគី។

ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម យកចិត្តទុកដាក់ឲ្យមានការប្រើប្រាស់ទឹកអាងទន្លេមេគង្គលើគ្រប់វិស័យដោយរួមទាំងវិស័យដឹកជញ្ជូនផងឲ្យបានត្រឹមត្រូវ និងមានប្រសិទ្ធិភាពស្របតាមគោលការណ៍របស់គណៈកម្មាធិការជាតិទន្លេមេគង្គ។

ជំពូកទី ១០
រង្វាន់លើកទឹកចិត្ត និងទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៥._

រាជរដ្ឋាភិបាលអាចផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្ត ឬភាពអនុគ្រោះផ្សេងៗដល់បុគ្គលទាំងឡាយ ដែលបានចូលរួមក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ការបង្កើតបច្ចេកវិទ្យាថ្មីៗ ឬការដំឡើងឧបករណ៍ទំនើបដែលជួយកាត់បន្ថយកាកសំណល់ និងជួយបង្កើនគុណភាពទឹកដើម្បីឲ្យការប្រើប្រាស់ទឹកមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់។

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ និងបែបបទ សម្រាប់ការផ្តល់រង្វាន់លើកទឹកចិត្ត ឬភាពអនុគ្រោះផ្សេងៗត្រូវធ្វើឡើងដោយប្រកាសរបស់ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម។

មាត្រា ៣៦._

បទល្មើសនឹងបញ្ញាត្តិនៃច្បាប់នេះត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មដូចតទៅ:

១- ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពីពីររយពាន់(២០០.០០០)រៀល ដល់ពីរលាន(២.០០០.០០០៛) រៀល ចំពោះបុគ្គលណាដែល:

- រំលោភលើលក្ខខណ្ឌនានាដែលមានកំណត់ក្នុងអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក។
- រារាំងដោយគ្មានមូលហេតុត្រឹមត្រូវមិនឲ្យមន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចបំពេញនូវតួនាទីរបស់ខ្លួន
- សង់សំណង់ធារាសាស្ត្រដោយគ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក។

២- ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពីពីរលាន(២.០០០.០០០) រៀលដល់ប្រាំលាន (៥.០០០.០០០៛) រៀល និងឬដាក់ពន្ធនាគារពីមួយ(១) ខែដល់ប្រាំមួយ(៦) ខែចំពោះបុគ្គលណាដែល:

- ប្រើប្រាស់ទឹកដោយគ្មានសុំអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក ឬ លិខិតអនុញ្ញាតក្នុងករណីដែលច្បាប់តម្រូវឲ្យមាន។

- ជីក ឬ ខួងអណ្តូងយកទឹកក្រោមដីធ្វើអាជីវកម្មដោយគ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក។ ប្រាក់ពិន័យនេះនឹងឡើងទ្វេដងកាលណាការជីកឬខួងអណ្តូងបណ្តាលឲ្យមានការស្រុតឬបាក់ដី។ ជនល្មើសត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះការខូចខាត ដែលបណ្តាលមកបីការស្រុត ឬបាក់ដីនេះ។

៣- ត្រូវផ្តន្ទាទោសពិន័យជាប្រាក់ពី ប្រាំលាន (៥.០០០.០០០)រៀល ដល់ដប់លាន (១០.០០០.០០០)រៀល និងឬដាក់ពន្ធនាគារពីមួយ(១)ឆ្នាំ ដល់ប្រាំ(៥)ឆ្នាំ ចំពោះបុគ្គលណាដែល:

- លុបបឹងធម្មជាតិ ស្រះ ត្រពាំង និងអាងទឹកដោយគ្មានលិខិតអនុញ្ញាត។

- បង្ហូរចោលទឹកសំណល់ដែលមានជាតិពុលចូលក្នុងប្រភពទឹកដោយគ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក។

- ធ្វើសកម្មភាពបំពាននៅក្នុងតំបន់ហាមឃាត់។

- បង្កឧបសគ្គ ឬធ្វើឲ្យរាំងស្ទះដល់លំហូរធម្មជាតិនៃទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក អូរ ប្រឡាយដោយគ្មានការអនុញ្ញាត។

- ធ្វើអាជីវកម្មខ្សាច់ ដី ថ្ម និងគ្រួសពីបាតទន្លេ ស្ទឹង ព្រែក និងច្រាំងដោយគ្មានអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក ។

៤- គ្រប់ករណីមិនរាងចាលត្រូវផ្តន្ទាទោសទ្វេមួយជាពីរ ។

មាត្រា ៣៧._

បុគ្គលណាដែលបង្កឲ្យមានការខូចខាតដល់សំណង់ការងារទឹកសាធារណៈ នឹងត្រូវទទួលការផ្តន្ទាទោសទៅតាមក្រមព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន។

មាត្រា ៣៨._

បន្ថែមលើទោសប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងមាត្រាខាងលើ ជនល្មើសត្រូវរុះរើចេញនូវប្រភេទសំណង់ដែលខ្លួនបានសាងសង់ និងរៀបចំជួសជុលទីកន្លែងឲ្យបានដូចស្ថានភាពដើមវិញ ហើយឧបករណ៍គ្រឿងចក្រដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសត្រូវរឹបអូសជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

មាត្រា ៣៩ ._

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចនៃក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយមដែលបានសមគំនិតជាមួយជនល្មើស ឬជួយសម្រួលក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ត្រូវទទួលទោសចំពោះមុខច្បាប់។

ជំពូកទី ១១

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៤០.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៤១.-

ច្បាប់នេះ ត្រូវប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញថ្ងៃទី ២៩ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០៧

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

នស/រកម.០៧០៦.២៧៣

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងធនធានទឹក និង ឧតុនិយម

ហត្ថលេខា

លឹម គានហោ

លេខ: ២៦៣ ច.ល

ដើម្បីចម្លងចែក

រាជធានីភ្នំពេញ.ថ្ងៃទី ០៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៧

អគ្គលេខាធិការរងទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

យុន ជិនកេន

បោះពុម្ពផ្សាយដោយ
ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម

បោះពុម្ពចំនួន ២.០០០